

**ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Δ' ΤΑΞΗΣ  
ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ  
ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΜΑΪΟΥ 2007  
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ:  
ΙΣΤΟΡΙΑ**

**ΟΜΑΔΑ Α**

**ΘΕΜΑ Α1**

**A.1.1** Να χαρακτηρίσετε τις προτάσεις που ακολουθούν, γράφοντας στο τετράδιό σας τη λέξη **Σωστό** ή **Λάθος** δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση.

- α.** Ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος απαίτησε την αναδιοργάνωση του στρατού και του στόλου και τη γενικότερη ανανέωση της πολιτικής ζωής.
- β.** Το Μάιο του 1913 υπογράφηκε αμυντική συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας.
- γ.** Η Βουλγαρία στον Α' Παγκόσμιο πόλεμο τάσσεται στο πλευρό της Αντάντ.
- δ.** Ο Πρόεδρος των Ενωμένων Πολιτειών Αμερικής Φραγκλίνος Ρούζβελτ εφαρμόζει την οικονομική πολιτική του *Νιου Ντηλ* για την έξοδο από την οικονομική κρίση.
- ε.** Οι Ενωμένες Πολιτείες και η Σοβιετική Ένωση στη διάσκεψη της Γιάλτας όρισαν τις ζώνες επιρροής τους.

*Μονάδες 10*

**A.1.2** Ποια ήταν η εξωτερική πολιτική κατά την περίοδο της διακυβέρνησης του Καποδιστρίου (1828-1831);

*Μονάδες 14*

**ΘΕΜΑ Α2**

**A.2.1** Ποιο είναι το περιεχόμενο των παρακάτω συνθηκών;

- α.** Συνθήκη των Σεβρών (10 Αυγούστου 1920).
- β.** Συνθήκη της Λωζάνης (24 Ιουλίου 1923).

*Μονάδες 7*

*Μονάδες 7*

**A.2.2** Ποιο είναι το περιεχόμενο των ακόλουθων όρων;

- α.** Παλινόρθωση.
- β.** Εγκάρδια ή Τριπλή Συνεννόηση (Αντάντ).
- γ.** Ανακωχή των Μουδανιών.

*Μονάδες 12*

**ΟΜΑΔΑ Β**

**ΘΕΜΑ Β1**

Αντλώντας στοιχεία από τις πηγές που ακολουθούν και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις, να αναφέρετε τους λόγους που προκάλεσαν το 1823 την αλλαγή της αγγλικής πολιτικής απέναντι στην ελληνική επανάσταση.

*Μονάδες 25*

### Πηγή Α΄

Είχε και κίνητρα εσωτερικής πολιτικής η μεταστροφή της Αγγλίας το 1823. Ο Ποτέμκιν γράφει:

«Ο Κάινγκ (Κάνιγκ) φιλοδοξούσε να προσφέρει στους αστούς, στην τάξη των βιομηχάνων, εμπόρων και τραπεζιτών, δυνατότητα για νέα αναπτυξιακά άλματα, υποστηρίζοντας απελευθερωτικά κινήματα στην Ευρώπη και την Αμερική και δημιουργώντας έτσι νέες αγορές και ευκαιρίες κερδοσκοπικών επενδύσεων και εκμεταλλεύσεων».

(Κ. Σιμόπουλου, *Πώς είδαν οι ξένοι ταξιδιώτες το 1821*, σ. 139).

### Πηγή Β΄

[...] Ουσιαστικές ενδείξεις ότι η στάση του Κάνιγκ θα αποδεικνυόταν φιλελληνική ήταν η φιλελεύθερη θέση του στο ζήτημα της ανεξαρτησίας των νοτιοαμερικανικών κρατών και η μεγάλη του αντιπάθεια στις πολιτικές μεθόδους και στην ίδια την προσωπικότητα του Μέττερνιχ. Αυτό το τελευταίο χαρακτηριστικό του μαζί με μια βαθιά δυσπιστία για τον ρόλο της Γαλλίας στο ελληνικό ζήτημα («οι γαλλικές ίντριγκες και η αυστριακή μεροληψία», όπως έλεγε) επηρέασαν ιδιαίτερα τη στάση του Κάνιγκ. Και φυσικά η δύναμη και ο όγκος της Ρωσίας ήταν κάτι άλλο που ο Κάνιγκ δεν μπορούσε να αγνοήσει. Συμφωνούσε με την άποψη εκείνων που ήθελαν να καταστήσουν την Ελλάδα ένα φράγμα στη ρωσική επέκταση στη Μεσόγειο. Παρατηρούσε ωστόσο: «Τι επιχειρήματα όμως να μεταχειρισθούμε για να πάρουμε τη συγκατάθεση της Ρωσίας, γνωρίζοντας ότι αυτή μπορεί να κατακτήσει την Ελλάδα και την Τουρκία όποτε θέλησει» [...]

Τα φιλελληνικά του αισθήματα άρχισαν να υλοποιούνται μόνο σαν αποτέλεσμα της αντιφατικής και άστατης πολιτικής του Αλεξάνδρου, όταν ως υπουργός των Εξωτερικών διέβλεψε ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να προσφέρει στην Αγγλία την ευκαιρία να θεμελιώσει πρωτεύουσα επιρροή στην ανατολική Μεσόγειο.

(*Ιστορία του Ελληνικού Έθνους*, Αθήνα 1975, τ. ΙΒ΄, σ. 313).

### **ΘΕΜΑ Β2**

Αντλώντας στοιχεία από το κείμενο που ακολουθεί και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις, να αναφέρετε τους λόγους για τους οποίους η γαλλική και η ιταλική πολιτική στρέφεται προς τον Κεμάλ μετά την επάνοδο του Κωνσταντίνου.

**Μονάδες 25**

### Πηγή Α΄

«Η Γαλλία ήδη είχαν υπογράψει, από του Οκτωβρίου 1921, την οριστική συνθήκη με τον Κεμάλ και δεν απέκρυπτε πλέον από την Αγγλική Κυβέρνηση τις υποχρεώσεις, που είχαν αναλάβει απέναντι του Κεμάλ, όπως επιδιώξη ριζικά μεταρρυθμίσεις της Συνθήκης των Σεβρών. Ο γαλλικός τύπος εξ άλλου είχε ξεσπαθώσει υπέρ των Τούρκων. Και η γαλλική κοινή γνώμη είχε καταληφθεί από ένα αδικαιολόγητον και ανεξήγητον φιλοτουρκισμόν.

Η Ιταλία, μολονότι η μεγάλη Εθνική Συνέλευσις της Αγκύρας δεν είχαν επικυρώσει την Ιταλοκεμαλικήν συμφωνίαν, είχε χαράξει απερίφραστα φιλοτουρκικήν πολιτικήν, και πάντως αντίθετον προς την ελληνικήν πολιτικήν της Μικράς Ασίας. Επίστευεν

αύτη, πως, όπως και αν έχουν τα πράγματα, η Τουρκία αποτελεί χώραν οικονομικώς πλέον εκμεταλλεύσιμον από την Ελλάδα. Και γι' αυτό ήτο αύτη αποφασισμένη να υποστηρίξη τας ενόπιον της διασκέψεως υποβληθησομένας τουρκικάς αξιώσεις, σύμφωνα προς το άρθρον 4 της Ιταλοκεμαλικής συμφωνίας καίτοι μη επικυρωθείσης».

(Κ. Ζαβιτζιάνου, *Αναμνήσεις ...*, Β', σσ. 127 – 128).

#### Πηγή Β'

Το Σύμφωνο της Άγκυρας ρύθμιζε τις λεπτομέρειες της οριστικής υποχωρήσεως του γαλλικού στρατού από την Κιλικία. [...]

Η γαλλική υποχώρηση στο σημείο αυτό μπορούσε να αποτελέσει προηγούμενο κατά τις συζητήσεις του μελλοντικού Συνεδρίου Ειρήνης, με το οποίο η Αντάντ προσπαθούσε να τερματίσει τον μικρασιατικό πόλεμο. Στην επίσημη επιστολή του Γιουσούφ Κεμάλ μπέη, που συνόδευε το κείμενο του Συμφώνου, ο νέος υπουργός Εξωτερικών της Άγκυρας εξέφραζε την ευχή να αντιμετωπίσουν στο μέλλον οι Γάλλοι όλα τα προβλήματα που είχαν σχέση με την ανεξαρτησία της Τουρκίας, με το ίδιο πνεύμα ειλικρινούς φιλίας που οδήγησε στην υπογραφή του· καλούσε Γάλλους καθηγητές να εργαστούν στην τουρκική, μέση και ανώτερη εκπαίδευση και τους Γάλλους κεφαλαιούχους να αναπτύξουν οικονομικές σχέσεις με την Κεμαλική Τουρκία. Καένα από τα παραπάνω σημεία της επιστολής δεν αναφερόταν περιοριστικά στην περιοχή της Κιλικίας.

(*Ιστορία του Ελληνικού Έθνους*, Αθήνα 1975, τ. ΙΕ', σ. 188).

**ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ  
ΤΕΛΟΣ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ**